

п) *Ръката Димитър-Биба-Дереси* извира отъ Дели-Орманскитѣ връхове, на сѣвероистокъ отъ гр. Разградъ и се влива въ Дунава надъ гр. Тутраканъ.

Общи характеръ на Дунавскитѣ притоци. — Всичкитѣ притоци на Дунава въ горното си течение сж много бързи, въ срѣдното бързи, а въ долното — тиховодни, като лакатуватъ изъ дълбокитѣ си корита, изрѣзани въ Крайдунавската равнина. Изобилствуватъ съ вода на пролѣтъ, когато се топятъ снѣговетѣ, и въ дъждовно врѣме, а лѣтно врѣме силно намаляватъ.

Наклонността имъ, т. е. паданието на водитѣ, въ нѣкои отъ тѣхъ, е както слѣдва:

Искръ при Самоковъ е високъ $931\frac{1}{2}$ метра надъ морската равнина, при София (на истокъ отъ града) — $550\frac{3}{4}$ метра и при Вратца — 199 метра; срѣдното падение за цѣлото му течение е 4·57 метра на километръ; отъ извора до Самоковъ — 45·7 метра, отъ тукъ до Софийското поле — 9·14 метра, прѣзъ самото поле и Стара-Планина до Вратца — 4·87 метра, а отъ тамъ до устието си въ Дунавъ — 1·98 метра на километръ.

Витъ отъ гр. Плъвенъ до устието има падение по 1·98 метра на километръ.

Осъм при гр. Троянъ е високъ 381·5 метра, слѣдователно изцѣло падението му излиза по 3 метра на километръ.

Въ горното му течение, а именно отъ Троянскій манастиръ до гр. Троянъ, падението е 13·1 метра, мѣжду Троянъ и гр. Ловечъ — 8·53, а отъ тамъ до устието въ Дунава — 1·37 метра на километръ.

Янтра при Грброво е висока 390 метра, а Росица при гр. Севлиево 195 метра, срѣдното падение на двѣтѣ рѣки е $1\frac{1}{2}$ метра на километръ, и то, отъ Севлиево до гр. Бѣла — 2·13 метра, а отъ Бѣла до устието — 0·6 метра на километръ.

Всичкитѣ Дунавски притоци иматъ течение отъ югъ къмъ сѣверъ. Исклучение отъ това правятъ малкитѣ тѣзи рѣки, които протичатъ прѣзъ Видинскій и Ломскій окръжи, които текатъ повечето отъ югозападъ къмъ сѣвероистокъ.

Другитѣ рѣки принадлежащи на Черноморскій басейнъ (самостоятелни черноморски рѣки) сж:

2) *Ботовската-ръка*, единственната която се влива въ морето на голѣмото това пространство отъ устието на Дунавъ до Варненскій-Заливъ; събира водитѣ си отъ връховетѣ около селата: Ново-Село (Ени-Кьой), Кюмюрлюкъ и Дервентъ и се излива въ Черно-Море на сѣверъ отъ с. Екрене.

До с. Екрене има устието си още и малката рекичка Екрнеска.

3) *Провадийска-Ръка*, образува се отъ съединението на рѣкитѣ: Мадера (Маканска), Ири-Дере, — Яялж-Дере, Дѣвна-Дере и Ана-Дере. Първата извира отъ Шуменското плато, на сѣверъ отъ гр. Шуменъ, втората, третата и Дѣвна-Дере — отъ Дели-Орманскитѣ връхове, на сѣверъ и сѣвероистокъ отъ гр. Нови-Пазаръ, а р. Ана-Дере (десенъ притокъ) — отъ Кюлевчанското плато. Провадийската рѣка протича прѣзъ дълбокото Провадийско дефиле, прѣзъ което минава и желѣзнопътната линия Руссе—Върна и въ долното си течение образува верига отъ блата и езера, които се свършватъ до гр. Варна съ Девненското езеро.